(סיום הפרק) 20b (משנה ה') 12.2.7; 18b (סיום הפרק)

Note: from here to the end of the מסכת, the focus of the משניות and attendant נמרא is on various extra-legal and legal strictures relating to טומאה. The reason for the placement of these laws and practices here is due to the principal: חייב אדם לטהר עצמו ברגל.

מסכת חגיגה

- I. משנה ה' requirements of טהרה for foods
  - a. נטילת ידיים) only for eating bread of חולין
    - i. No requirement of כוונה even if he washed w/o intent, it's sufficient (unlike "higher" levels)
  - b. נטילת ידיים) only for eating (any food of) מע"ש
  - תרומה (נטילת ידיים) even for touching (any food of) תרומה
  - d. טבילת ידיים) קדשים
  - e. טבילת הגוף) (מי) חטאת)
- II. משנה ו' intent
  - a. if one washes with intent of purification of a "lower level", this is insufficient for a "higher level"
  - b. if one washes/dips without intent, considered as if he didn't perform purification at all
    - i. if he didn't stipulate intent while in מקווה, he may direct it afterwards (but may not redirect it)
    - ii. support from משנה if one leg is still in מקוה, he may <u>re</u>direct intent
    - iii. ר' פדת associates this ruling with ר' יהודה, as per his ruling about the linkage between the man with one leg in the מעלות דרבנן only applies this to מעלות דרבנן)
    - iv. perhaps we reject מעלות דרבנן, if the dispute is re טומאה דאורייתא and re מעלות דרבנן, all agree
- III. משנה ז' מרס: status of כלי מדרס (anything a person reclines, sits, lies or rides on)
  - a. עמי הארץ of עמי and considered פרושים (who eat חולין בטהרה)
  - b. מדרס of פרושין are considered טמאים for תרומה eating מדרס
  - c. סמאים of כהנים eating תרומה are considered טמאים for people eating קדשים
  - d. ס מדרט of people eating אדומה are considered טמאים for people involved in the חטאת) פרה אדומה
  - e. 2 stories 1 from times of מקדש, 1 from much later substantiating this hierarchy
    - i. challenge from משנה ה', where מע"ש and מע"ש are distinct categories
      - 1. possibility #1: 'משנה ל follows משנה אי, who distinguish, משנה follows משנה who doesn't
      - 2. possibility #2: there should be an added משנה in our משנה in our
    - ii. from 2nd story about א יוחנן בן גודגודא who ate חולין על טהרת חולין של מדרס was considered טמא for חולין על טהרת הקדש ($\rightarrow$ but not for קודש::חולין על טהרת הקדש על טהרת הקדש אין, we see that someone who eats
  - f. 3 rulings about שימור לטהרה:
    - i. if another picks up your garment, טמא
      - 1. reason: a person isn't careful about טהרה vis-à-vis his fellow's possessions
    - ii. if he confused טמא בגדי חול בבגדי
      - 1. reason: a person is more careful about בגדי שבת
    - iii. if 2 women's garments were switched at טמאים בית המרחץ
      - 1. reason: each maintains that the other is an אשת עם הארץ